

Curriculum vitae

1949-ben születtem Budapesten és az első 25 évet ott is töltöttem. Habzsoltam a várost és minél többet fogyasztottam belőle, annál inkább éreztem, hogy szűk nekem. Egy-egy tóalmási rokonoknál töltött dinnyeörzős vakáció csillagporos szénfekete éjszakái vagy Jánoshalmi nagybátyámnál átélt csonka hónapok lepkekergető, trágyaszagú, lombégető délutánjai egyre erősítették bennem a vágyat: vidékre akarok költözni! Érettségi környékén a válaszút Képzőművészeti Főiskola, Soproni Erdőmérnöki vagy Állatorvosi Egyetem.

A bizonyítványom, a családi kupaktanács az állatszeretetem no meg a várható egzisztenciális helyzet miatt az állatorvosit végeztem el. Aztán a nagy ugrás - gimnáziumi osztálytársnőmmel oldalamon (feleség) - városi bérházi ficsúrból, Felsőörspusztán 700 m² öles kertes szolgálati házzal, malacgyári segédállatorvosi munkakör. Próbáltam lélekben töretlen maradni olyan környezetben, ahol az élőlények munkadarabok hízekonysági mutatókkal, súlygyarapodással, ember gyártotta környezet okozta betegségekkel. Még azt is megtanultam, hogyan heréljek ki 300 malacot 3/4 óra alatt. Egyszóval mindenben megfeleltam a mások elvárásainak, csak a magaménak nem tudtam. 4 év után váltás. Vértessacsára kerültem körzeti állatorvosnak. Közben született 3 gyermekem. Elértem a közepes egzisztenciális színvonalat, „sült csirkét akkor ettem amikor akartam, de úszómérencém nem volt”. Szabad időmben szereltem a trabantomat, ping-pongoztam, építettem egy vitorlás hajót, festegettem és gondolkodtam azon, hogy egy tűrőképességének felső határán lévő földgolyó hibásan működő társadalmának derék, szürke közkatonájaként hogyan úszhatom meg alkoholizmus, elmeegógyintézet vagy infarktus nélkül a következő negyven évet.

És jött a felismerés! Megváltoztatom a világot! Úgy gondoltam ehhez először gazdaságilag kell megerősödnöm, így aztán tenyésztettem nyulat és birkát, neveltem szegfűt fólia alatt és természettem gombát pincében, szóval a szabadversenyesszocializmus minden lehetőségét végigpróbáltam, végül 1982-ben megvettem az Alcsúti TSz Arborétum melletti összedőlt méregraktárát, majd 8 évi kemény munkával - mely idő alatt kitanultam az asztalos, a kőműves, a villanyszerelő stb. szakmát - csináltam belőle egy 12 szobás panziót. Ezt bentlakásos kollégiumként kezdetben egy nyelviskolával majd anélkül, családi vállalkozásban működtettem.

A diplomámat a szögre akasztottam (ideiglenesen vagy végleg?) és elkezdtem újra festegetni, kiállításokat szervezni.

Gyakorlatilag mindent elértem az életben kivéve azt a külső és belső harmóniát aminek elérése a célunk ebben a világban.

Ismét jött a felismerés! Megváltoztatom önmagam 50 év tanulásai, tapasztalatai és töprengései néhány - számomra igazságnak tetsző - alapszabályt ismertettek fel. Ezen elképzelések alapján szeretnék élni.

D. Halász Ferenc
1967

1. A világ felfoghatatlanul bonyolultabb annál, mint amennyit ismerünk vagy ismerhetünk belőle és az ember is nagyságrendekkel bonyolultabb mint amit a jelenlegi „tudomány” feltételez róla.

2. A világban az emberek által érzékelhető dolgok vagy ismétlődőek ezért tudományosan vizsgálhatók, vagy az ember tér- és időmértéke szerint ritkán ismétlődőek, ezért csak nehezen vizsgálhatók, valamint jórészt egyszerűek és megismételhetetlenek, ezért tudományosan nem vizsgálhatók, de attól még valóságok és létezők. Ez bizonyítja, hogy a világ tudományosan nem ismerhető meg.

3. A világ megismeréséhez egymással egyenrangú és egymást nem helyettesítő módszer a tudatos tanulás (ratio) az érzelmek (emotio) a megérzés (intuitio) a beleérző képesség (empathy) az elmélkedés (meditatio) és az ima az áhítat vezet közelebb.

4. Az ember külső-belső harmóniájának eléréséhez szüksége van gyakori öröm, ill. boldogság érzésre. Ezt az érzést az ingerek kontrasztja okozza az emberben. (akkor örülök az ételnek, ha éhes vagyok, a víznek, ha szomjas, a melegnek ha fázom stb.) Jelenlegi civilizációnk az életet állandó komfortérzetet keltő eszközökkel, tárgyakkal, életvitel-béli szokásokkal halmozza el, ezért a mindennapi örömök megszerzéséhez az ingerküszöböt kell fokozatosan emelni. (Színesebb TV, hangosabb zene, finomabb étel stb.) Ez a tendencia a finomabb régiók elvesztésével jár, napjaink átlag embere (én is) már katasztrofális mértékben tompult és eldurvult. Ha meg akarjuk fordítani a folyamatot, csökkenteni kell a zajszintet.

Meg kell tennünk ezt azért is mert a magasabb szervezettségű rendszerek közötti kommunikáció is a finomabb régiókban történik.

5. Néhány éve őseim szorgalmának köszönhetően 50 hektár erdőt vásároltam, s elhatároztam, hogy meggyógyítom a Föld reám bízott darabját. Azóta ismét tanulok és tapasztalok. Az erdő-lény még nagyon beteg, de már néha érezzük egymást, már néha válaszol, ha kérdezem.

Érzem közeledik az idő, mikor úgy léphetek be az erdőbe, hogy érzem befogad, eggyé válok vele s átélhetem az emberré válás újabb lépcsőfokának spirituális élményét.

Az Androméda csillagvárosából a fény két és fél millió év alatt ér el hozzánk. Gondolatunk ezt az utat egyetlen másodperc alatt bejárja. Vegyék észre, hogy a képzelet az a csoda, mely összeköt a végtelennel.

Gaia a földanya élő, intelligens szervezet. Nem tárgya és szolgája kizsákmányoló vágyunknak. Személyes nemzeti és globális mentálhigiénénk gondozást, figyelmet kíván. Az igazi változást belül kell elkezdenünk, s majd ennek gyógyító sugara tükröződik bennünk, otthonunkban és környezetünk minden színterén. (Szepes M.)

Ha véletlenül eltaposok egy bogarat vagy ültetek egy virágot, ezzel megváltoztatom a világot, mely néhány százezer év múlva egészen más lesz mint nélkülem lett volna. Nehezen viselem a létezés felelősségét.

Különleges nap ez a mai.

Ez hátralévő életünk első napja. (Zen)